

освітні стандарти та будь-яку іншу інформацію, засновану на сучасних технологіях навчання.

Отже, модернізація національної системи освіти і впровадження ІКТ в освітній процес, особливо за умов впровадження дистанційного навчання, спрямована на інтенсивну самостійну роботу здобувачів освіти, які можуть навчатися в зручному місці, за індивідуальним графіком, маючи набір спеціальних засобів навчання та обумовлену можливість зв'язатися з викладачем по телефону, електронній пошті та ін., а також за допомогою особистого контакту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бужина І. В., Імерідзе М. Б., Кузьменко О. Г. Використання інноваційних технологій у вищій освіті: проблеми та перспективи. *Перспективи та інновації науки*, 2023. №14(32). С. 51–61. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/6892/6932>
2. Волотовська Т. П., Єпик Л. І., Лемешева Н. В. Роль ІКТ та інновацій у підготовці майбутніх фахівців в системі вищої освіти. *Академічні візії*, 2024. №28) URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/906>
3. Ребуха Л. З. Освітні інноваційні технології: класифікація та змістове наповнення. *Інновації в освіті: перспективи розвитку*: матеріали І Міжнародної наук.-практ. конференції. (Тернопіль, 20 трав. 2021 р.) Тернопіль: ЗУНУ, 2021. С. 48–52.

Максим Шкабара

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
зі спеціальності «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Лілія Ребуха
завідувач кафедри освітології і педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор,
Західноукраїнський національний університет*

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ ДЛЯ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКИ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ

Модернізація освіти на етапі покликана розробити умови і механізми виходу нове якість. Результатом роботи сучасної школи має стати набір ключових, загальнопредметних та предметних компетенцій, які навчаються в інтелектуальній, інформаційній та комунікаційній, цивільно-правовій сферах тощо. Інформатизація освіти є процес забезпечення сфери освіти методологією та практикою розробки та застосування засобів ІКТ, орієнтованих на реалізацію цілей навчання та виховання. Однак є причини, що знижують ефективність застосування засобів ІКТ в освітніх закладах:

- недостатня увага до інформаційного забезпечення;
- невпорядкованість інформаційних потоків;

- перевантаженість керівників освітніх установ роботою з різними видами інформації;
- нечітка постановка діловодства;
- застосування «застарілих» комунікаційних засобів;
- низький рівень інформаційної культури та ін. [1].

Застосування засобів ІКТ в освіті обумовлено, насамперед:

- складністю системи, безліччю різнорідних взаємозалежних об'єктів, великою кількістю різних показників;
- значною кількістю зацікавлених осіб із різними інформаційними запитами; сутністю поняття «якість».

При цьому ІКТ дозволяють:

- інтегрувати різні якісні та кількісні показники;
- забезпечувати об'єктивність комплексної оцінки, єдність методик розрахунку, зіставлення та порівняння окремих показників;
- здійснювати вибірку показників залежно від інформаційного запиту;
- мінімізувати ресурсні витрати;
- ефективно використовувати бази даних;
- забезпечити відкритість процедур, механізмів та результатів комплексної оцінки якості освіти.

Важливими індикаторами ефективності роботи освітнього закладу є показники, пов'язані з комплексною оцінкою внутрішньо-освітнього середовища, внутрішньо-освітнього устрою, соціального та культурного клімату тощо. У зв'язку з тим, що з всебічної об'єктивної оцінки внутрішньо-освітньої системи якості освіти потрібні як механізми оцінки, і інструменти процесу [3]. Тому таким інструментом можна вважати комплексну оцінку якості освіти, завданням якої стане поточний контроль та безпосередньо оцінка:

- організаційної структури освітньої організації: зобов'язання, повноваження та взаємовідносини всіх суб'єктів освітнього процесу;
- методик, що відображають цілі та сферу діяльності освітньої організації в цілому та кожного з підрозділів;
- процесів, здійснюваних у межах діяльності освітньої організації;
- ресурсів освітньої організації – матеріальних, ІКТ, організаційних, людських, контролюючих, оцінюючих та інших.;
- процеси мережевої взаємодії, діяльності щодо підвищення рівня складності реальної структури закладу освіти;
- результативності освітньої діяльності, у тому числі поточної та підсумкової атестації здобувачів освіти;
- діяльності з поліпшення якості заходів усередині освітньої організації та ін.

У сучасну концепцію застосування інформаційних систем для комплексної оцінки якості освіти закладено принципи професіоналізму, об'єктивності, гласності, прозорості, періодичності та спадкоємності, що спираються на теорію педагогічних вимірів та моніторинг. При цьому комплексна оцінка якості освіти передбачає використання:

- сучасних технологій інформаційного забезпечення, програмних засобів та технологій тестування;

- формалізованих контрольних вимірювальних матеріалів, надійної стандартизованої системи проведення контролю;
- програмно-інструментальних засобів;
- інформаційних засобів обробки результатів тощо. [1; 2; 3].

На всіх рівнях освітньої системи зміст та методи навчання модернізуються на основі ефективного використання можливостей засобів інформаційних та комунікаційних технологій, у тому числі спеціалізованих інформаційних систем. На даний момент, коли ЗНО стало одним з основних факторів оцінки якості освіти (для ЗЗСО) та, відповідно, оцінки якості роботи вчителя та школи в цілому, набуває актуальності проблема впровадження нових внутрішніх комплексних оціночних механізмів у загальноосвітній установі. Такі механізми орієнтовані на постійне системне проведення внутрішнього моніторингу якості навчання здобувачів освіти відповідно до державних освітніх стандартів на всіх рівнях, починаючи з початкової школи. Отож, сучасні електронні засоби масової інформації повинні також технологічно використовуватися при проведенні дистанційної оцінки якості навчання в освітній установі.

На підставі вищевикладеного матеріалу можна сказати, що:

- інформаційні та комунікаційні технології, що застосовуються для внутрішньо-шкільної системи комплексної оцінки якості освіти, дозволяють проводити всебічний контроль та об'єктивну оцінку якості освіти за всіма параметрами освітньої системи на базі загальних вимог;
- сучасні інформаційні системи при проведенні внутрішньо-шкільного моніторингу якості навчання відповідно до державних освітніх стандартів моніторингу якості освіти надійні та працездатні, а також доступні в експлуатації у шкільних умовах;
- інформаційні технології характеризуються оперативністю отримання результату, незалежністю та об'єктивністю, наявністю можливості для педагога самостійно сформулювати план моніторингу для відповідної контрольної процедури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гавриловський С. О. Модель управління науково-дослідницькою діяльністю майбутніх керівників закладів освіти засобами ІКТ: проблеми і перспективи застосування. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, 2019. № 67. Т.1. С. 18–23.
2. Ребуха Л. З., Зварич Г. В. Навчання у вищій школі: формування управлінської компетентності у майбутніх педагогів. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*, 2023 Вип. 1(05). С. 114–124.
3. Ребуха Л. З. Професійна підготовка майбутніх фахівців управління закладами освіти на засадах міждисциплінарної інтеграції. *Гуманітарні студії*, 2021. Вип.1. С. 113–123.